

Κυριακή μετά την του Χριστού Γέννηση (εορτές αγίων - απόστολος - ευαγγέλιο)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Την Κυριακή μετά την του Χριστού Γέννηση, μνήμη επιτελούμε του αγίου προφητάνακτος Δαυίδ, του αγίου Ιωσήφ του Μνήστορος και του αγίου Ιακώβου του Αδελφόθεου. Τη εικοστή εβδόμη του αυτού μηνός, μνήμη του αγίου πρωτομάρτυρος και αρχidiaκόνου Στέφανου, μνήμη του οσίου πατρός ημών Θεόδωρου του Γραπού, του Ομολογητού και αυταδέλφου του οσίου Θεοφάνους του Ποιητού, μνήμη του εν αγίοις πατρός ημών Θεοδώρου, αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, εν ειρήνη τελειωθέντος, ο όσιος πατήρ ημών Λουκάς εκ Τριγίας της Βιθυνίας, εν ειρήνη τελειούται, μνήμη του αγίου μάρτυρος Μαυρίκιου και των συν αυτώ Εβδομήκοντα Μαρτύρων. Ταις των σων Αγίων πρεσβείαις, Χριστέ ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ο Απόστολος

Ο δε Στέφανος, γεμάτος πίστιν και δύναμιν Θεού, έκανε μεταξύ του λαού καταπληκτικά θαύματα και υπερφυσικά έργα, που μαρτυρούσαν την αλήθειαν της πίστεως.

Μερικοί δε Εβραίοι από την συναγωγήν, που ελέγετο συναγωγή των Λιβερτίνων, των δούλων δηλαδή που είχαν απελευθερώσει οι Ρωμαίοι, και από την συναγωγήν των Κυρηναίων και Αλεξανδρέων καθώς και των Ιουδαίων της Κιλικίας και της Ασίας, εσηκώθησαν με φανατισμόν και πείσμα και συζητούσαν με τον Στέφανον.

Αλλά δεν ημπορούσαν να αντισταθούν εις την σοφίαν και στο πνεύμα, με το οποίον ωμιλούσε ο Στέφανος.

Τοτε εδωροδόκησαν και έβαλαν μερικούς άνδρας, οι οποίοι και ήρχισαν να λέγουν ότι ημείς έχομεν ακούσει τον Στέφανον να λέγη βλάσφημα λόγια εναντίον του Μωϋσέως και του Θεού.

Και έφεραν αναταραχήν και εξέγερσιν στον λαόν και τους πρεσβυτέρους και τους γραμματείς εναντίον του Στεφάνου, και όλοι μαζί ώρμησαν έξαφνα και ήρπασαν τον Στέφανον και τον έφεραν στο συνέδριον.

Και παρουσίασαν ψευδομάρτυρας, οι οποίοι έλεγαν· “ο άνθρωπος αυτός δεν παύει να λέγη βλάσφημα λόγια εναντίον του αγίου τόπου, δηλαδή του ναού, και εναντίον του Νομου.

Διότι ημείς με τα ίδια μας τα αυτιά τον έχομε ακούσει να λέγη ότι ο Ιησούς ο Ναζωραίος θα καταστρέψη αυτόν τον ιερόν τόπον και θα αλλάξη τα ιερά έθιμα, που μας έχει παραδώσει ο Μωϋσής με τον νόμον του”.

Και όταν όλοι οι δικασταί, που εκάθηντο στο συνέδριον, εγύρισαν τα βλέμματα προς τον Στέφανον, είδαν το πρόσωπόν του ν’ ακτινοβολή ωσάν να ήτο πρόσωπον αγγέλου.

Είπε δε ο αρχιερεύς· “πες μας, είναι τάχα αληθινά, όσα καταγγέλλουν οι μάρτυρες;”

Ο δε Στέφανος είπε· “άνδρες αδελφοί και πατέρες, ακούσατε. Ο Θεός της δόξης παρουσιάσθηκε στον πρόγονον μας, τον Αβραάμ, όταν ήτο εις την Μεσοποταμίαν, πριν ακόμη κατοικήση εις την Χαρράν.

Και είπε εις αυτόν· Αναχώρησε από τον τόπον σου και από τους συγγενείς σου και έλα εις περιοχήν, την οποίαν εγώ θα σου δείξω.

Τότε ο Αβραάμ ανεχώρησε από την χώραν των Χαλδαιών και εγκατεστάθη εις την Χαρράν. Από εκεί, μετά τον θάνατον του πατρός του, τον έβαλε ο Θεός να κατοικήση εις την γην αυτήν, εις την οποίαν και σεις τώρα κατοικείτε.

Και εν τούτοις δεν του έδωκε εις την περιοχίν αυτήν ως κληρονομίαν ούτε ενός βήματος τόπον.

Αλλά ο Σολομών έκτισε ναόν στον Θεόν.

Ομως ο Υψιστος δεν κατοικεί εις χειροποιήτους ναούς, όπως άλλωστε και ο προφήτης λέγει·

Ο ουρανός είναι δι' εμέ θρόνος και η γη υποπόδιον των ποδών μου. Ποίον οίκον ημπορείτε να μου οικοδομήσετε, λέγει ο Κυριος, η ποίος θα είναι ο τόπος της μονίμου παραμονής και αναπαύσεώς μου;

Ολα αυτά, που ημπορείτε σεις οι άνθρωποι να μου τα προσφέρετε, δεν τα έχει κάμει το παντοδύναμον χέρι μου;

Σκληροτράχηλοι, που δεν θέλετε να σκύψετε το κεφάλι σας ενώπιον του Θεού και που έχετε περικόψει από την καρδίαν σας τας κακίας, έχετε βαρειά τ' αυτιά σας, ώστε να μη ακούετε το θέλημα του Θεού· σεις πάντοτε αντιπράττετε και ανθίστασθε στο Πνεύμα το Αγιον, όπως και οι πατέρες σας.

Ποίον από τους προφήτας δεν κατεδίωξαν οι πατέρες σας; Αυτοί και εφόνευσαν εκείνους, που προανήγγειλαν, δια την έλευσιν του δικαίου, του οποίου τώρα σεις έχετε γίνει προδόται και φονείς.

Σεις οι οποίοι ελάβατε τον νόμον με εντολάς, που ο Θεός σας έδωσε δια μέσου των αγγέλων, και δεν τον εφυλάξατε”.

Ενώ δε ήκουαν αυτά ησθάνοντο τας καρδίας των να σχίζωνται από άγριον θυμόν και έτριζαν τα δόντια των εναντίων του Στεφάνου.

Αυτός δε, γεμάτος Πνεύμα Αγιον, έστρεψε και προσήλωσε το βλέμμα του στον ουρανόν, είδε την δόξαν και λαμπρότητα του ουρανού και τον Ιησούν να στέκεται εις τα δεξιά του Θεού και είπε· “ιδού, βλέπω ανοιγμένους τους ουρανούς και τον υιόν του ανθρώπου να στέκεται εκ δεξιών του Θεού”.

Οι σύεδροι και οι άλλοι Ιουδαίοι, αφού εκραύγασαν με μεγάλην φωνήν, εβούλλωσαν τ' αυτιά των, δια να μη ακούουν τα βλάσφημα τάχα αυτά λόγια του Στεφάνου και ώρμησαν με μια γνώμη όλοι μαζί εναντίον του.

Και αφού τον έβγαλαν έξω από την πόλιν, τον λιθοβολούσαν. Και μάρτυρες της κατηγορίας, οι οποίοι, σύμφωνα με τον νόμον, πρώτοι έπρεπε να ρίψουν λίθον εναντίον του καταδίκου, έβγαλαν και αφήκαν προς φύλαξιν τα ρούχα των κοντά εις τα πόδια ενός νέου, που ελέγετο Σάυλος, και ελιθοβολούσαν τον Στέφανον, καθ' ον χρόνον εκείνος επεκαλείτο τον Κυριον και έλεγε· “Κυριε Ιησού, δέξου το πνεύμα μου”.

Αφού δε εγονάτισε, εφώνησε με μεγάλην φωνήν· “Κυριε, μη καταλογίσης εις αυτούς αυτήν την αμαρτίαν”. Και αφού είπε την προσευχήν αυτήν της συγγνώμης, εκοιμήθηκε εν Κυρίω. **(Πράξεις στ' 8-15, ζ' 1-5, 47-60)**

Η φυγή στην Αίγυπτο.

Το Ευαγγέλιο

Όταν δε αυτοί ανεχώρησαν, ιδού άγγελος Κυρίου εφάνηκε δι' ονείρου στον Ιωσήφ και του είπε· “σήκω αμέσως χωρίς αναβολήν και πάρε το παιδίον και την μητέρα του και φύγε εις την Αίγυπτον, και μένε εκεί, μέχρις ότου πάλιν εγώ σου είπω· διότι ο Ηρώδης θα αναζητήση το παιδίον, δια να το θανατώση”.

Και ο Ιωσήφ εσηκώθηκε αμέσως, παρέλαβε νύκτα το παιδίον και την μητέρα αυτού και έφυγεν εις την Αίγυπτον.

Και έμενε εκεί, έως ότου απέθανε ο Ηρώδης και έτσι εξεπληρώθη και

επραγματοποιήθη πλήρως εκείνο, που είχε λεχθή από τον Κυριον δια του προφήτου, ο οποίος είπε· “από την Αίγυπτον εκάλεσα τον υιόν μου”.

Τοτε ο Ηρώδης, όταν είδε ότι οι Μαγοι τον εξεγέλασαν, ωργίσθη παρά πολύ, και επάνω εις την φονικὴν οργήν του έστειλε δημίους και έσφαξε όλα τα παιδιά, που ήσαν εις την Βηθλεέμ και εις τα περίχωρα αυτής από ηλικίας δύο ετών και κάτω, σύμφωνα με τον χρόνον, τον οποίον είχε εξακριβώσει από τους μάγους.

Τοτε εξεπληρώθη εκείνο που είχε λεχθή από τον προφήτην Ιερεμίαν, ο οποίος είχε προφητεύσει·

“Κραυγή πόνου και σπαραγμού ηκούσθη εις την περιοχὴν Ραμά· θρήνος μεγάλος και κλαυθμός και οδυρμός πολὺς· όλαι αι μητέρες της περιοχής, απόγονοι της συζύγου του Ιακώβ Ραχήλ (η οποία είχε ταφή εκεί) έκλαιαν και εκόπτοντο δια τα φονευθέντα τέκνα των και δεν ήθελαν με κανένα τρόπον να παρηγορηθούν, διότι τα αθώα αυτά πλάσματα δεν υπάρχουν πλέον”.

Όταν δε απέθανε ο Ηρώδης, ιδού άγγελος πάλιν Κυρίου εφάνη δι’ ονείρου στον Ιωσήφ, που έμενε εις την Αίγυπτον

και του είπε· “σήκω, πάρε το παιδίον και την μητέρα αυτού και πήγαινε, χωρίς φόβον, εις την χώραν των Ισραηλιτών. Διότι έχουν πλέον αποθάνει εκείνοι, που εζητούσαν να αφαιρέσουν την ζωὴν του παιδίου”.

Αυτός δε εσηκώθη, επήρε το παιδίον και την μητέρα του και επανήλθεν εις την Παλαιστίνην.

Όταν όμως ήκουσε ότι εις την Ιουδαίαν βασιλεύει αντί του Ηρώδου του πατρός του ο Αρχέλαος (μοχθηρός επίσης ηγεμών) εφοβήθη να μεταβή εκεί. Λαβών δε οδηγίας από τον Θεόν στο όνειρόν του ανεχώρησε και επήγε εις τα μέρη της Γαλιλαίας (όπου ηγεμόνευεν ο Ηρώδης Αντίπας, ολιγώτερον σκληρός από τον αδελφόν του Αρχέλαον).

Και αφού ήλθεν εκεί, εγκατεστάθη εις την πόλιν ονομαζομένην Ναζαρέτ· και έτσι εξεπληρώθη αυτό που είχε προαναγγελθή από τους προφήτας, ότι δηλαδή ο Ιησούς “θα ονομασθή (περιφρονητικώς από τους εχθρούς του) Ναζωραίος”. **(Κατά Ματθαίον β’ 13-23)**